

University of Groningen

Case note: Rechtbank Amsterdam 11 december 2015 AMS 14/7255 Sluiting hennepplantage begunstigingstermijn 13b Opiumwet

Bruijn, L.M.; Vols, M.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Early version, also known as pre-print

Publication date:

2016

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Bruijn, L. M., & Vols, M., (2016). *Case note: Rechtbank Amsterdam 11 december 2015 AMS 14/7255 Sluiting hennepplantage begunstigingstermijn 13b Opiumwet: JG 2016/29*, Nr. AMS 14/7255, (Jurisprudentie voor Gemeenten; Vol. 2016, Nr. 4).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

JG 2016

[1 Domein]

Burger bestuur, Openbare orde en Veiligheid

[2 Subdomein]

Bijzondere wetten

[3 Volgnummer wordt door Sdu ingevuld]

16.0029

[4 Rechtsprekende instantie]

Rechtbank Amsterdam

[5 Datum uitspraak, zaaknummer en ECLI-nummer]

11 december 2015, AMS 14/7255

[6 Naam rechter(s), zonder initialen en apart vermeld met titel ervoor]

Mr. Waller

[7 Naam auteurs]

L.M. Bruijn & M. Vols

[8 Trefwoorden vet, elk trefwoord op een nieuwe regel met hoofdletter en sluitpunt]

Woningsluiting.

Wet Damocles.

Drugshandel.

Begunstigingstermijn.

Bestuursdwang.

[9 Wet en artikelen, tussen vierkante haken]

[Opiumwet, 13b]

[10 Kern uitspraak, cursief]

Burgemeester heeft een woning op grond van artikel 13b Opiumwet gesloten. Rechtbank acht het beroep gegrond, omdat geen sprake was van een spoedeisende situatie en de burgemeester daarom een begunstigingstermijn aan eiser moest bieden.

[11 Partijen, onder elkaar en de namen cursief]

Eiser

en

de burgemeester van Amstelveen

[12 Samenvatting uitspraak]

Op 29 juli 2014 worden 200 hennepplanten aangetroffen in een woning in Amstelveen. De volgende dag nemen ambtenaren van de gemeente Amstelveen contact op met de eiser over de aangetroffen hoeveelheid softdrugs (Lijst II van de Opiumwet). Uit het proces-verbaal dat de gemeenteambtenaren op 20 augustus ontvangen, blijkt dat de woning met name wordt gebruikt als hennepkwekerij. Zowel in de woonkamer, slaapkamer als badkamer zijn hennepplanten en attributen zoals koolstoffilters en assimilatielampen aangetroffen, daarnaast wordt illegaal stroom afgetapt.

Vervolgens besluit de burgemeester over te gaan tot het toepassen van spoedeisende bestuursdwang: de woning wordt gesloten voor een periode van drie maanden. Het voornemen tot woningsluiting is de eiser medegedeeld op 28 augustus 2014 en het daadwerkelijke sluitingsbesluit dateert van 17 september 2014.

Eiser maakt tevergeefs bezwaar en stelt vervolgens beroep in. Hoewel de rechtbank de burgemeester bevoegd acht om de bevoegdheid uit artikel 13b Opiumwet toe te passen, verklaart de rechtbank het beroep gegrond. Er was namelijk geen sprake van een spoedeisend geval als bedoeld in artikel 5:31 lid 1 Algemene Wet Bestuursrecht (Awb). Gezien de datum van de ontvangst van het proces-verbaal en de datum van het sluitingsbesluit, heeft de burgemeester dermate lang gewacht dat volgens de rechtbank niet kan worden volgehouden dat sprake is van een spoedeisend geval. De burgemeester had eiser daarom in de gelegenheid moeten stellen om zelf herstelmaatregelen te treffen binnen een door de burgemeester te bepalen begunstigingstermijn alvorens bestuursdwang toe te passen.

[13 Noot]

1. In deze zaak staat het spoedeisende karakter van de sluiting van een woning op grond van artikel 13b Opiumwet ter discussie. De feiten zijn duidelijk: de gesloten woning is gebruikt als hennepkwekerij en de burgemeester heeft de woning om die reden met toepassing van spoedeisende bestuursdwang gesloten. De rechtbank acht de burgemeester bevoegd om van de bevoegdheid uit artikel 13b Opiumwet gebruik te maken. Toch is het ingestelde beroep gegrond: de rechtbank oordeelt dat de burgemeester te lang heeft gewacht met het nemen van zijn besluit om nog te kunnen spreken van een spoedeisend geval. De rechtbank is van oordeel dat de periode tussen ontvangst van het proces-verbaal (20 augustus 2014) en de datum van het sluitingsbesluit (17 september 2014) dusdanig lang is dat de eiser in de gelegenheid moest worden gesteld om zelf herstelmaatregelen te treffen. Ondanks dat we inmiddels een jaar verder zijn en er dus niet alsnog een termijn kan worden gesteld om herstelmaatregelen te treffen, speelt er nog wel een relevant juridisch vraagstuk. Michiels wijst er namelijk in zijn noot onder *AB* 2007, 26 op dat de kosten van de uitgevoerde bestuursdwang niet op de betrokkene kunnen worden verhaald als achteraf blijkt dat geen spoed was vereist. In de onderliggende zaak staat dus niet zo zeer de rechtmatigheid van de sluiting centraal, maar het spoedeisende karakter van de sluiting.
2. Volgens eiser heeft de burgemeester hem ‘laten bungelen’: er is te lang gewacht met het nemen van een besluit na het aantreffen van de hennepplantage. Bij de beoordeling van deze beroepsgrond zijn twee vragen van belang: 1) hoe lang kan de burgemeester na de vondst van een hennepplantage in een pand wachten alvorens dat pand op grond van artikel 13b Opiumwet te sluiten? 2) hoe lang na de vondst van een hennepplantage blijft sprake van een dusdanig spoedeisende situatie dat geen begunstigingstermijn aan de belanghebbende hoeft te worden geboden? In de onderliggende uitspraak zijn zeven weken verstreken vanaf het moment dat de hennepplantage werd aangetroffen tot aan de daadwerkelijke sluiting van de woning. Een door ons verrichte analyse van gepubliceerde jurisprudentie tussen november 2007 en januari 2015 laat zien dat het tijdsverloop tussen vondst en sluiting gemiddeld tien weken is, met een mediaan van zeven weken (zie voor meer info over de dataverzameling en analyse: M. Vols & L.M. Bruijn, ‘De strijd van de burgemeester tegen drugscriminaliteit’, *Netherlands Administrative Law Library* oktober 2015). In vergelijking met andere zaken heeft de burgemeester in onderliggende zaak dus zeker niet langer dan gemiddeld gewacht met het nemen van een besluit. Het is dan ook begrijpelijk dat de rechtbank in onderliggende uitspraak oordeelt dat de burgemeester niet had moeten afzien van toepassing van artikel 13b Opiumwet.
3. De vraag omtrent de spoedeisendheid en de begunstigingstermijn beantwoordt de rechtbank wel ten nadele van de burgemeester. De sluiting van een woning op grond van artikel 13b Opiumwet valt in juridische zin te kwalificeren als de uitoefening van bestuursdwang in de zin van artikel 5:21 Awb (zie *Kamerstukken II* 1996-1997, 25 324 nr. 3, p. 7 & *Kamerstukken II* 1997-1998, 25 324 nr. 5, p. 4-6). Omdat uit de tekst van de bepaling en de totstandkomingsgeschiedenis blijkt dat afdeling 5.3 van de Awb van toepassing is, moet het sluitingsbevel worden aangemerkt als een beschikking. Dit betekent dat volgens artikel: 5:32a lid 2 Awb (voor-

heen artikel 5:24 lid 4 Awb) een begunstigingstermijn moet worden gesteld waarbinnen de belanghebbende de tenuitvoerlegging van de last kan voorkomen door zelf maatregelen te treffen. Deze begunstigingstermijn stelt de belanghebbende niet in de gelegenheid om herstelmaatregelen te nemen, maar moet de belanghebbende in de gelegenheid stellen om zelf tot sluiting over te gaan zodat hij de kosten kan besparen die komen kijken bij het van overheidswege sluiten van een woning (zie ABRvS 25 oktober 2006, ECLI:NL:RVS:2006:AZ0849; ABRvS 11 juni 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BD3623). Bij het bepalen van een begunstigingsstermijn komt de burgemeester grote vrijheid toe: uit jurisprudentie blijkt dat zelfs een begunstigingstermijn van twee dagen in sommige gevallen volstaat (ABRvS 9 januari 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BY8013). De begunstigingstermijn kan achterwege worden gelaten in geval van spoed (zie art. 5:31 Awb).

4. Spoedeisende bestuursdwang is niet vanzelfsprekend bij zaken waarin gebruik wordt gemaakt van de sluitingsbevoegdheid uit artikel 13b Opiumwet. Als de burgemeester kiest om onmiddellijk tot sluiting over te gaan, dient hij dat besluit wel goed te motiveren. De hoofdregel blijft namelijk wel dat bij bestuursdwang een begunstigingstermijn moet worden verleend. In geval er wel sprake is van een spoedeisend geval heeft dat veelal te maken met overlast en (brand)gevaar dat hennepkwekerijen en drugspannen veroorzaken. In de onderliggende zaak oordeelt de rechtbank dat van een spoedeisend geval geen sprake is, omdat te lang is gewacht met het nemen van een besluit. Volgens de rechtbank is daarom ten onrechte geen begunstigingstermijn verleend alvorens over is gegaan tot sluiten van de woning. Deze conclusie is wat kort door de bocht. De Afdeling heeft namelijk aangegeven dat tijdsverloop tussen constatering van de overtreding en het bevel tot sluiting het spoedeisende karakter niet in de weg staat, zelfs niet als het gaat om tijdsverloop van enkele maanden. Wel wijst de Afdeling erop dat nadere motivering is vereist voor het ontbreken van een begunstigingstermijn (ABRvS 25 oktober 2006, ECLI:NL:RVS:2006:AZ0849 m.nt. Michiels). Als de burgemeester in zijn nieuwe besluit op bezwaar kan motiveren waarom niet nog een paar dagen kon worden gewacht alvorens over te gaan tot het sluiten van de woning kunnen de gemaakte kosten dus alsnog in rekening worden gebracht op de eiser.

[14 Naam auteur]
L.M. Bruijn & M. Vols

Mr. Michelle Bruijn is als docent en promovendus verbonden aan het Centrum voor Openbare Orde en Veiligheid (Rijksuniversiteit Groningen). Prof. mr. dr. Michel Vols is als adjunct-hoogleraar Openbare-orderecht eveneens verbonden aan het Centrum voor Openbare Orde en Veiligheid.